

Att få ihop sitt liv

Bidrag från Tobias Bäckström
2017-08-23

Vi är många som ofta upplever att vi har kluvna liv. Det hänger inte alltid ihop: ideal och verklighet. I ett sammanhang kan det vara på ett sätt och i ett annat på ett helt annat sätt. Det är en erfarenhet som människor gjort i alla tider. Profeten Jesaja talade om detta för folket, de som gick i templet, firade gudstjänst, frambar offer och betedde sig allmänt fromt. Men utanför templet så var det helt andra slags människor, de hade blod på sina händer, de förtryckte de svaga, änkor och faderslösa. Det var detta som Gud inte tålde: nej, var lika fromma utanför templet som innanför.

”Bli ordets görare, inte bara dess hörare” skriver aposteln Jakob till oss. Det räcker inte bara att höra, och att låta ordet åka in genom ena örat och ut genom det andra. Det måste stanna i hjärnan, vi får tänka på det, idissla det inom oss. Och sen ska det helst sjunka ner till hjärtat också. Det är början till att tro och liv blir en enhet inom oss.

Lära, tro och bön hör ihop. Som vi lär tror vi, och som vi tror ber vi. Men bönen påverkar också vår tro. En rysk pilgrims berättelse handlade om en man som gjorde bönen till sitt liv. Som genom att upprepa en bön inom sig försökte han leva efter uppmaningen: ”Be ständigt”. Bönen genomsyrade till slut allt han gjorde, hela hans liv. Bön skapar handling. Vi kan inte bara nöja oss med att be för något och tänka att nu har vi lämnat saken till Gud, nu är det upp till honom. Men vi kan inte heller rusa iväg och handla utan att ha bett och tänka att Gud behöver vi inte blanda in i det här. Men vi ska be som om allt hängde på Gud, sen ska vi handla som om allt hängde på oss. Att lyssna och att be - det är det första steget för att få ett liv som hänger ihop. Ett liv där vi är samma slags människor både när vi går i kyrkan och när vi går till jobbet.